"EL MISTERI PICASSO", 1955.

HENRI-GEORGES CLOUZOT (1907-1977): en 1955 Clouzot era ja un dels grans mestres del suspens europeu amb títols com "El salari de la por" (1953) o "Les diabòliques" (1954). La seua filmografia no és gaire extensa per diferents motius: per la tuberculosi que va patir, el perfeccionisme estètic, la persecució política o les malalties del cor. Clouzot és un clàssic del cinema francès i les seues obres, en general, són drames plens de suspens i una caracterització dels personatges alhora pessimista i desencantada.

LA PEL·LÍCULA: el rodatge durà tres mesos, de juliol a setembre de 1955, i es va realitzar en un plató dels estudis de La Victorine a Niza. Allí mateix Brigitte Bardot rodava en aquell moment "La lumière d´en face" de George Lacombe. Molts dies Picasso i Brigitte Bardot amb els dos equips de rodatge compartien taula al menjador.

Aquesta pel·lícula representa una experiència única en la Hª del cine. No és un documental a l'ús ni tampoc una biografia, no pretén tampoc explicar Picasso. El mèrit radica en el fet que l'objectiu es posa dintre de l'acte creador del pintor fent coincidir pantalla i llenç, així desvetlla el procés de realització de 22 obres que Picasso accedeix composar en viu davant de les càmeres igual com podia haver estat en la soledat del seu obrador.

Picasso accepta aquest repte i inicialment Clouzot ens informa de l´esdeveniment insòlit que anem a presenciar però no avisa de la posada en marxa de cap altre dispositiu argumental per a la pel·lícula. No obstant, a partir de la vuitena obra és Picasso qui planteja d'anar més enllà i acceptar l'aventura d'un resultat incert: la darrera obra no va bé, ***"Va molt mal! Molt, molt, molt malament!"***. Una obra fallida, a pesar de tots els intents del pintor per recuperar-la. És, per tant, un desenllaç inesperat i "*dramàtic*" per a aquesta ***"pel·lícula- happening".***

La càmera romandrà sempre fixa i nosaltres veurem l'obra amb la que treballa identificada amb tota la pantalla. En contades ocasions es veu a l'artista o la seua mà. Quan l'obra està acabada la música de George Auric s'atura i una cortineta deixa la pantalla en blanc. És a dir, l'obra roman en pantalla durant uns segons sense complement sonor per a donar pas a l'elaboració d'una altra obra.

TRES LLIBRES:

- "Vida con Picasso", Françoise Gilot/Carlton Lake, 1964. Editat en castellà per Editorial Grupo B, 1996.
- "La pintura en el cine", Aurea Ortiz/Mª Jesus Piqueras, Paidós-Ibérica, 1995.
- "Pintores en el cine", Gloria Camarero, Ediciones JC, 2009.